ORĘDOWNIK
POWIATU BYDGOSKIEGO

Orędownik powiatu bydgoskiego wychodzi raz tygodniowo i to w środę. — Przedpłata miesięczna tak w miejscu jak i na poczcie zł 1,25.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 15 gr za miejsce 1-łam. milimetr szer. 36 mm. — Administracja: Bydgoszcz, Dr. Emila Warmińskiego 13 — Tel. 1251

Nr. 32 | Bydgoszcz, dnia 7 sierpnia 1929 r. | Rok 78

Jedź i podziwiaj wielkie dzieło zbiorowe narodu polskiego — P. W. K. w Poznaniu, boć niewiadomo czy doczekasz następnej wystawy, która nie prędko stworzoną być może.

261

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych

z dnia 17 kwietnia 1929 r.

o ruchu na drogach publicznych autobusów, służących do utrzymywania publicznej komunikacji.

Na podstawie art. 4, 5 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r., o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr. 89, poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Za autobus, służący do publicznej komunikacji uważa się, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, pojazd mechaniczny, nie biegnący po szynach, poruszany przez umieszczony na nim silnik i używany do zarobkowego przewożenia, siedmiu lub więcej osób, nie licząc kierowcy.

§ 2. Do ruchu autobusów, służących do publicznej komunikacji zwanych dalej „autobusami publicznemi", stosują się prócz przepisów niniejszego rozporządzenia, niesprzeczne z niemi przepisy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr 41, poz. 396), oraz szczegółowe przepisy o ruchu pojazdów mechanicznych, wydane na mocy § 54 powołanego rozporządzenia przez wojewódzkie władze administracji ogólnej.

§ 3. (1) W autobusach publicznych:

a) moc silnika musi być taka, aby przebiegi mogły się odbywać w ustanowionym czasie, nawet przy pełnem obciążeniu i niezadowalającym stanie dróg;

b) wszystkie koła muszą posiadać pneumatyczne obręcze gumowe;

c) na każdego podróżnego powinna przypadać szerokość i długość siedzenia przynajmniej po 0,45 m;

d) miejsca stojące mogą być urządzane tylko na specjalnych pomostach i odpowiednio do tych miejsc winna się znajdować na pomostach stosowna liczba punktów oparcia (imadeł);

e) miejsce dla kierowcy winno być zabezpieczone przeciw niepogodzie i powinno zapewniać kierowcy dokładną i wygodną obserwację drogi przed sobą i z boku

oraz swobodę ruchu i wygodny dostęp do przyrządów kierowniczych i hamulcowych.

(2) W autobusach zamkniętych najmniejsza wysokość wnętrza w świetle winna wynosić przynajmniej 1,50 m, a ilość drzwiczek nie może być w żadnym wypadku mniejsza od dwóch, przyczem jedne z nich muszą być umieszczone w tylnej ścianie i posiadać szerokość przynajmniej 0,60 m. Ilość drzwiczek jak i ich rozmieszczenie muszą być takie, aby autobus mógł być z łatwością opróżniony.

(3) W autobusach, przeznaczonych do przewozu bagażu, powinno być przewidziane odpowiednie na ten cel miejsce.

§ 4. (1) Każdy autobus publiczny musi być zaopatrzony:

a) w miernik szybkości oraz przyrząd rejestrujący osiągnięte podczas jazdy szybkości, przerwy ruchu i czas przejazdu;

b) w dwa wskaźniki kierunku umieszczone po obu stronach odwietrznika i przysposobione do oświetlenia ich w nocy;

c) w boczne lustro, dające możność kierowcy widzenia drogi z tyłu za pojazdem;

d) w automatyczną wycieraczkę szyby przed kierowcą;

e) w alarmowe urządzenie, umożliwiające podróżnym w razie potrzeby natychmiastowego zatrzymania autobusu, danie sygnału kierowcy;

f) przynajmniej w jedną gaśnicę automatyczną, umieszczoną w dostępnem miejscu wewnątrz autobusu;

g) w apteczkę doraźnej pomocy przy okaleczeniach średniego stopnia;

h) w urządzenie wskazujące, że miejsc wolnych niema, gdy dopuszczalna liczba miejsc jest zajęta;

i) w dwa zapasowe koła należycie ogumione;

j) w odpowiedni komplet narzędzi i części zapasowych, umożliwiających doraźną naprawę w drodze.

(2) Nadto autobusy zamknięte winny być wyposażone:

k) w odpowiednią ilość okien zabezpieczających dostateczny dopływ światła do autobusu, przyczem okna winny być zaopatrzone w firanki;

l) w urządzenia do należytego przewietrzania wnętrza;

m) w urządzenie zabezpieczające dostateczne oświetlenie wnętrza w nocy oraz ogrzewanie podczas chłodów, przyczem, o ile oświetlenie autobusu nie jest elektryczne, latarnie winny być umieszczone w taki sposób, aby spaliny ulatniały się nazewnątrz.

§ 5. Każdy autobus publiczny winien, niezależnie od napisów wymaganych postanowieniem § 10 rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych, posiadać nazewnątrz u góry od przechodu zdaleka czytelny napis z nazwami krańcowych punktów obsługiwanej linji a nadto od zmierzchu do świtu dodatkowe światło w kolorze niebieskim oraz napis wskazujący dopuszczalną ilość osób, umieszczony na wewnętrznej i zewnętrznej stronie drzwiczek. Pozatem wewnątrz powinno być umieszczone i zabezpieczone należycie obwieszczenie zawierające rozkład jazdy, taryfę i tekst § 14 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. (1) Autobusy publiczne winny być utrzymywane w sprawności technicznej tak, aby nie wymagały postojów w drodze w celach naprawy, regulowania, uzupełniania części itp. oraz utrzymywane w czystości i porządku — zarówno wewnątrz jak i zewnątrz.

(2) Wszelkie zmiany i uzupełnienia dokonywane na autobusach na żądanie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej będą wykonywane przez przedsiębiorstwo na jego koszt.

(3) Personel obsługi winien być przyodziany czysto oraz mieć stosowne odznaki, umożliwiające jego odróżnienie.

§ 7. Gdy to nie grozi bezpieczeństwu publicznemu, wojewódzka władza administracji ogólnej może w wyjątkowych wypadkach zezwolić na odstępstwa od poszczególnych wymagań, przewidzianych w paragrafach 3—5 włącznie niniejszego rozporządzenia, szczególnie, gdy zastosowaniu się do tych wymagań stoi na przeszkodzie konstrukcja autobusu, zapewniająca jednak w inny sposób bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz wygodę podróżnych.

§ 8. (1) Przedsiębiorca zamierzający utrzymywać komunikację autobusami publicznemi, obowiązany jest, niezależnie od obowiązku uzyskania dowodów rejestracyjnycz, wymienionych w punkcie a) § 11 rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych oraz obowiązku doniesienia władzy przemysłowej o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu w myśl artykułu 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. nr. 53, poz. 468), donieść wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, w obrębie której znajdować się będzie miejsce

stałego postoju autobusów, o zamierzonem rozpoczęciu ruchu, co najmniej na 30 dni przedtem.

(2) W doniesieniu, oprócz nazwy i siedziby przedsiębiorstwa, należy podać:

a) imię, nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za prowadzenie przedsiębiorstwa,
b) linję, która ma być obsługiwana, ze wskazaniem miejsc postoju na przystankach i punktach krańcowych,
c) ilość autobusów, jako też ilość osób, które przedsiębiorca zamierza dopuścić w poszczególnych pojazdach, przyczem ilość ta, o ile już poprzednio uzyskano dowód rejestracyjny, nie może być większa aniżeli wskazana w tym dowodzie,
d) szczegółowy rozkład jazdy,
e) taryfę opłat za przejazd podróżnych i przewóz ich bagażu.

(3) Doniesienie takie może być uskutecznione już w podaniu wymaganem w myśl § 16 powołanego rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych, celem uzyskania dowodu rejestracyjnego. Władza obowiązana jest na żądanie przedsiębiorcy wydać potwierdzenie uskutecznionego doniesienia.

§ 9. Przedsiębiorca obowiązany jest:

a) przestrzegać, aby ruch i postoje autobusów odbywały się ściśle według zgłoszonego rozkładu jazdy, bez względu na ilość zajętych w autobusie miejsc a opłaty były pobierane nie wyższe niż w zgłoszonej taryfie;
b) zawiadomić właściwą wojewódzką władzę administracji ogólnej na 14 dni naprzód o wszelkich zamierzonych zmianach miejsc postoju, rozkładu jazdy i taryfy oraz o zaniechaniu ruchu;
c) zawiadomić niezwłocznie wymienioną wyżej władzę o każdem wstrzymaniu ruchu z przyczyn od przedsiębiorcy niezależnych i ogłosić o tem na miejscach postoju;
d) wydać każdemu podróżnemu równocześnie z pobraniem opłaty za przejazd — bilet, zawierający numer, nazwę przedsiębiorstwa i jego adres, wysokość pobranej za jazdę opłaty, datę wydania biletu oraz nazwy miejscowości, między któremi bilet jest ważny. W razie przyjęcia do przewozu bagażu za osobną opłatą należy nadto wydać podróżnemu kwit na bagaż.

§ 10. (1) Postój autobusów może odbywać się tylko w miejscach, wyznaczonych do tego celu przez właściwą powiatową władzę administracji ogólnej po porozumieniu się z odnośnym zarządem drogowym. Przy wyborze takich miejsc należy mieć na uwadze bezpieczeństwo publiczności oraz swobodę ruchu na drogach publicznych.

(2) Miejsca postoju przedsiębiorca winien odpowiednio oznaczyć i w miejscach tych oraz poczekalniach wywiesić i utrzymywać w należytym stanie obwieszczenia, w których będą podane: nazwa przedsiębiorstwa, rozkład jazdy, taryfa opłat i tekst § 14 niniejszego rozporządzenia.

§ 11. (1) Nie wolno przyjmować do jazdy autobusem:

a) większej liczby podróżnych, ponad przepisaną liczbę miejsc;
b) osób w stanie nietrzeźwym, widocznie niechlujnych, lub mogących zabrudzić otoczenie;
c) osób z przedmiotami zagrażającymi niebezpieczeństwem, w szczególności zaś z bronią nabitą, materjałami wybuchowemi, łatwo zapalnemi, żrącemi lub zakaźnemi jak również z przedmiotami, które mogłyby być niedogodne lub przykre dla współpodróżnych;
d) zwierząt, o ile bez niedogodności dla pasażerów nie mogą być trzymane na kolanach lub umieszczone w inny nie przeszkadzający podróżnym sposób.

Zakaz przyjmowania osób z bronią nabitą nie dotyczy osób, które winny mieć przy sobie taką broń z tytułu spełnianej w czasie przejazdu czynności służbowej.

(2) Miejsce obok kierowcy może być zajęte tylko przez obsługę autobusu, służbę policyjną, konwojenta poczty lub służbę drogową. Kierowca winien mieć w każdym razie zapewnioną zupełną swobodę ruchów przy kierowaniu.

§ 12. (1) Sygnał do podjęcia ruchu nie może być dany, dopóki wysiadający nie staną na ziemi, a wsiadający nie zajmą miejsca.

(2) Największa dopuszczalna szybkość ruchu autobusów nie może przekraczać 40 km na godzinę, poza wypadkami, gdy przedsiębiorca uzyska specjalne zezwolenie Ministra Robót Publicznych na większą szybkość.

(3) Autobus zamknięty winien być podczas przebywania w nim podróżnych oświetlony wewnątrz w czasie od zmierzchu do świtu.

§ 13. Przedsiębiorca winien czuwać nad tem, aby jego personel stosował się ściśle do postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 14. (1) Zabrania się podróżnym:

a) wsiadać do autobusu gdy dopuszczalna ilość miejsc jest zajęta;
b) zabierać do autobusu zwierzęta, o ile bez niedogodności dla podróżnych nie

mogą być trzymane na kolanach, lub umieszczone w inny nieprzeszkadzający podróżnym sposób;

c) zajmować miejsce obok kierowcy oraz rozmawiać z kierowcą podczas jazdy;

d) zajmować miejsce bez biletu na prawo przejazdu i odmawiać okazania biletu na żądanie kontroli;

e) odmawiać zapłaty w wysokości oznaczonej na bilecie, zajmować miejsce w przedziale klasy wyższej niż oznaczona na bilecie lub jechać dalej niż opiewa bilet, bez wykupienia biletu dodatkowego;

f) wsiadać w stanie nietrzeźwym, oczywistego niechlujstwa, lub w stanie mogącym zabrudzić otoczenie, zakłócać porządek, zanieczyszczać wnętrze autobusu i przeszkadzać obsłudze;

g) śpiewać, zachowywać się nieprzyzwoicie słowem lub czynem;

h) palić tytoń wewnątrz autobusów zamkniętych;

i) zanieczyszczać lub psuć urządzenia autobusu;

j) otwierać okna bez zgody obsługi autobusu;

k) otwierać w czasie jazdy drzwi autobusu;

l) zabierać do autobusu przedmiotów zagrażających niebezpieczeństwem, w szczególności zaś broni nabitej, materjałów wybuchowych, łatwo zapalnych, żrących lub zakaźnych, jak również przedmiotów, które mogłyby być niedogodne lub przykre dla współpodróżnych.

Zakaz zabierania do autobusu nabitej broni nie odnosi się do osób wymienionych wyżej w § 11 ust. 1 zdanie końcowe;

m) wsiadać do autobusu lub wysiadać przed zupełnem jego zatrzymaniem;

n) stać na stopniach i w miejscach do tego nieprzeznaczonych, dotykać urządzeń kierowniczych i hamulcowych;

o) wyrzucać z autobusu przedmioty mogące zranić, zabrudzić lub przestraszyć publiczność;

p) wprowadzać w błąd obsługę autobusu, bądź to przez naśladowanie używanych sygnałów, bądź to przez fałszywe alarmy.

(2) Obsługa autobusu obowiązana jest ściśle przestrzegać stosowania się podróżnych do powyższych zakazów. Podróżnych niestosujących się do zakazów wymienionych w punktach a, b, c, d, e, f, g, h, i, l, m i n może obsługa usunąć z autobusu.

§ 15. Od orzeczeń i zarządzeń władz administracyjnych, wydanych na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia, służy odwołanie w myśl ogólnych przepisów o postępowaniu administracyjnem.

§ 16. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień rozdziału IV ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr. 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 18, poz. 151).

§ 17. (1) W razie stwierdzonego przekroczenia najwyższej dopuszczalnej szybkości (§ 12 p. 2 niniejszego rozporządzenia) wojewódzka władza administracji ogólnej, niezależnie od nałożenia przez powiatową władzę administracji ogólnej na kierowcę kary administracyjnej, winna odebrać mu pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do publicznego użytku na przeciąg czasu do 6 miesięcy, a w razie trzykrotnego ukarania go za to przekroczenie, odebrać mu na stałe pozwolenie na prowadzenie wymienionych pojazdów mechanicznych.

(2) W razie powtarzającego się nieprzestrzegania postanowień niniejszego rozporządzenia, wojewódzka władza administracji ogólnej może zabronić przedsiębiorcy utrzymywania publicznej komunikacji.

§ 18. Autobusy kursujące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i używane do utrzymywania publicznej komunikakcji, winny być przystosowane do wymagań paragrafów 3 i 4 niniejszego rozporządzenia w ciągu roku, a do wymagań § 5 w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia. Przepis § 7 niniejszego rozporządzenia ma również do tych autobusów zastosowanie.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po jego ogłoszeniu.

Minister Robót Publicznych: Moraczewski.

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski.

262
Kurs mięsoznawstwa w Bydgoszczy.

Z dniem 16 sierpnia 1929 r. w rzeźni miejskiej w Bydgoszczy rozpocznie się pod kierownictwem dyrektora rzeźni lekarza weterynaryjnego p. Antoniego Kwiatkowskiego sześciotygodniowy kurs szkolenia oglądaczy zwierząt rzeźnych i mięsa, zaś z dniem 13 września 1929 r. kurs szkolenia oglądaczy włośni.

Kandydaci zamierzający wziąść udział w odnośnym kursie winni w jaknajkrótszym czasie złożyć odpowiednio umotywowane podania wraz z wymaganymi załącznikami, odpowiednią opłatą stemplową za pośrednictwem Starostwa do rąk Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej przy Województwie w Poznaniu (Inspektora Weter. p. Dra Krygicza).

Koszty szkolenia wynoszą od każdego kandydata na oglądacza mięsa i włośni 60 złotych od każdego zaś kandydata na oglądacza włośni 20 złotych.

Bydgoszcz, dnia 29 lipca 1929 r.

Starosta Powiatowy
z pol. (—) Dreas, asesor.

L. dz. 12668/29 ST. VI.

263

Zatwierdzenie II zastępcy przewodniczącego obszaru dworskiego Leszyce.

Na podstawie § 125 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. zatwierdziłem p. Franciszka Kozłowskiego z Leszyc na II zastępcę przewodniczącego obszaru dworskiego Leszyce.

Bydgoszcz, dnia 30 lipca 1929 r.

Starosta Powiatowy
(—) Dr. Bereta.

L. dz. 11569/29 ST. VII.

264

Zatwierdzenie zastępcy przewodniczącego obszaru dworskiego Strzelewo.

Na podstawie § 125 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. zatwierdziłem p. Józefa Balcera z Strzelewa na zastępcę przewodniczącego obszaru dworskiego Strzelewo.

Bydgoszcz, dnia 30 lipca 1929 r.

Starosta Powiatowy
(—) Dr. Bereta.

L. dz. 11536/29 ST. VII.

265

Ogłoszenie.

Na szosie wojewódzkiej Szubin—Bydgoszcz w km 13.2—14.7 przystępuje się do odnawiania powłoki tłuczeniowej, przez co ruch kołowy na tym odcinku będzie utrudniony Ruch utrzymywany będzie na latówce. Prace potrwają od 12 do 24 sierpnia br.

Bydgoszcz, dnia 7 sierpnia 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Dr. Bereta.

266

Komunikat.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1929 r. nr. Z. O. 2644/29 podaję do wiadomości, że egzaminy dla techników dentystycznych w terminie jesiennym 1929 r. odbędą się w Poznaniu począwszy od dnia 11 listopada 1929 r.

Termin powyższy będzie ostateczny dla tego rodzaju egzaminów. Kandydaci zgłaszający się do egzaminu winni do wniosku o dopuszczenie do egzaminu dołączyć w wierzytelnym odpisie dowód, uprawniający do składania egzaminu, (zaświadczenie rejestracyjne Ministerstwa) oraz złożyć w Kasie Skarbowej w Poznaniu na konto bieżące Urzędu Wojewódzkiego nr. 56 — taksę egzaminacyjną w wysokości 100 zł (sto złotych), dowód zaś wpłacenia taksy przesłać Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydział Zdrowia Publicznego.

Składanie wniosków o dopuszczenie do egzaminu oraz wpłacenie taksy egzaminacyjnej winno nastąpić w terminie nieprzekraczalnym do 10 października 1929 r.

Egzamin odbywać się będzie w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu, ul. Gołębia nr. 1 począwszy od godziny 9-tej rano.

Wszyscy ci technicy dentystyczni, którzy przy wnioskach o dopuszczenie do egzaminu w terminie wiosennym złożyli dowód rejestracyjny, są zwolnieni od ponownego składania tegoż dowodu.

Bydgoszcz, dnia 31 lipca 1929 r.

Starosta Powiatowy
z pol. (—) Dreas, asesor.

L. dz. 12854/29 ST. VI.

267

Obwieszczenie.

Zarząd Budowy Kolei Państwowych Herby—Inowrocław i Bydgoszcz—Gdynia, wniósł o udzielenie zezwolenia na urządzenie dojazdu do dworca st. Stronno, od traktu Borzenkowo—Stronno, na km 9 z prawej strony toru oraz o odprowadzenie publicznej drogi gminnej Borzenkowo—Wudzyn, na klm 9 z lewej strony toru do drogi Koronowo—Stronno.

Na mocy § 57 ustawy z dnia 1-go sierpnia roku 1883 o kompetencji władz (zb. ust. pr. str. 237) podaję powyższy projekt do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że uzasadnione sprzeciwy wnieść można w przeciągu czterech tygodni, licząc od dnia ogłoszenia, do niżej podpisanej władzy.

W tymże czasokresie jest również wyłożony w biurze Wójtostwa w godzinach

urzędowych do publicznego wglądu, plan sytuacyjny powyższego projektu.

Na wypadek niewniesienia w podanym czasie sprzeciwów, wyda się orzeczenie po myśli wniosku.

Koronowo, dnia 30 lipca 1929 r.

Wójt jako władza policyjno-drogowa
(—) Urbaniak.

L. dz. 4178/29.

268

Stwierdzono zarazę świń w zagrodzie majątku Walentynowo, oraz w zagrodzie Tüllinga w Stanominie, powiatu inowrocławskiego.

Stwierdzono różycę świń w zagrodzie majątku Karczyn i Rucewko, powiatu inowrocławskiego.

Uznano za wygasłe zarazę świń w zagrodzie majątku Sobiesiernia i Walentynowo, p. Wolskiego w Pęchowie, Füllinga w Stanominie, Helmbolda w Tarkowie, Giemzego w Żyrosławicach, powiatu inowrocławskiego.

Uznano za wygasłe różycę świń w zagrodzie majątku Karczyn, majątku Rucewko, powiatu inowrocławskiego.

Bydgoszcz, dnia 31 lipca 1929 r.

Starosta Powiatowy
z pol. (—) Dreas, asesor.

L. dz. 12863/29 ST. VI.

269

W zagrodzie Augusty Sieg w Zalesiu, powiatu sępoleńskiego, stwierdzono urzędowo pomór świń.

Bydgoszcz, dnia 29 lipca 1929 r.

Starosta Powiatowy
z pol. (—) Dreas, asesor.

L. dz. 12540/29 ST. VI

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu Bydgoszcz, ulica Dr. Emila Warmińskiego 13
Za dział nieurzędowy odpowiedzialny A. Mamach w Bydgoszczy.